

raske murte ning karilikkud mõtted süddant mul foor-
 mawad; kardan et surmatund jubba pea kätte on
 jõudmas. Endised pattud seisawad otsego paksud
 pilwed mul waimo silma ees; oh, teie ei tea, mis
 rahhuta miino ing on. Teie ollete üks aus wagga
 mees, laske mind patto ülestunništada! wõtte pree-
 stri affemel miino lahhetsemist kuulda!" Irmabbe
 wastas: "Kõige essiteks tōutage rōwimist, wargust,
 tapmist ja muud süddame kurjust opis mahha jätt.,
 muido ei maksa patto lahhetsemine middagi." —
 "Sedda ma tean," ütles Reinowadder: "laske patto-
 tunništust mind alluštada. Ei tohhi ma teile salgada,
 ludda kõige lomade wasto, kes praego meie kuuningrigis
 ellawad, ma paljogi patto ollen reinud. Onno Messi-
 kōppa panin pallo wahhele näppištisse, kus ta nahka
 pargiti, et lūbbara ja kindad pandiks jättis. Kassi
 petsin walle telega ire-sōgile, kus ta lingo langedes
 kibbedat rooska sai ja ühhe silma ärrakautas. Mi-
 samoti kaebab kuf Kannusjalg tōt mõda; ma rōwi-
 sin lapsed tal ja pannin neid nahka. Ka kuuninga
 lōukoera ja teina sure emanda wasto ollen mitmel
 puhul eštinud. Kriimsilm sai miino läbbi mõnda
 äbbi ning teotust. Agga kassin aeg ei lubba kōik tem-
 pusid siin ülestunništada. Naha pärrast sōimastin
 hunti ikka onnokō, ehk me kül koggonist suggulased
 ei olle. Üksford — sest on aastad kuus teed — ella-
 sin ma tül aega Dlowerre firriko liggidal, kus sel
 aecal paljo kaño olli; seal tulli hunt miino jure ja

immuštas kellašōmise ammetid õppida, et firrifomehhe
 teništust saaks. Ma siddusin ta jallad kella-ohhelikko
 külge lammitšasse ja wana mees affas lušti pärrast
 kella ellištamata, et firrifomehhe ammeti selgekō saaks.
 Rahwas jooksis iggaltpoolt löpmata kella-ellina peale
 kōkko, leidiš hunti lammitšas ja andiš temale wallo
 et nahk agga suitses, kunnit ta wimaks waewaga
 rahwa käest peasis. Teine kord pallus Kriimsilm
 mind, et pidbin musta judi-mūtši temale pähhe pan-
 nema, sest temal olli immo mõda küllasid kribbo-
 krabbo kaubaga ümber kōia. Seal kōrwetasin tullega
 pä ümbert karwad ärra et nahk kortsus ja hundike
 wallo pärrast ulgus. Misamoti õppetasin kōera kom-
 bel tedda sabbaga kalla pūūdma. Üksford läššime
 jälle õsel ühhe rikka mehhe aita kistuma, kus mõned
 raswased sea kingid ruffi salwes ollid. Kriimsilm
 krapis kōppadega seina alla auko, pugges waewaga
 šisse; agga aidas ei jõudnud mehhike ahnust kelata;
 šōi ülleliga, paisus jāmēdaks kui tine kon, ja ei peas-
 nud enām kitsast august taggasi. Ma teggin ēue
 peal kōerra, napsatasin perremehhe silma ees ühhe
 kaña ja putkasin jooksu; šis läššin aida ette, laššin
 kaña suust, ja rahwas sai seddawist hundi jäljed
 kätte. Oi, seal wirrutati ühtluisit wanameest, kunnit
 ta ärraminneštās, šimesed tedda surnuks piddasid,
 sabbapiddi aija tahha weddassid ja šis maggama läššid,
 kui essiteks nõu wōtnud, teisel omiikul hundi kassolat
 mahha nūlgida. Ei tea kui kaua-ta seal roidus seisis